

at man tager en diskussion her i Folketingssalen om, hvorvidt det tager 5 eller 7 måneder. Det er ekstremt hurtigt, no matter what.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg ved jo, at det er en diskussion, der har været før på det her område, også før jeg blev ordfører, nemlig det her med, at ministeren gerne vil have arbejdsgrupper, selv om vi jo har et relativt stort videngrundlag på området. Og det er jo netop derfor, vi fra oppositionens side sammen med Dansk Folkeparti nu siger: Lad os dog bruge det videngrundlag, vi har, til at gå konkret ind med nogle specifikke forslag til, hvordan vi kan gå til præcis det spørgsmål, der handler om skulderyr.

Og der vil jeg bare gerne have, at ministeren også anerkender, at der er et stort videngrundlag på det her område, at der er forskning, der viser, at f.eks. gummimåtter virker til at forebygge skulderyr. Lad os dog bruge den viden, så vi også kan komme i gang med den her indsats nu. For vi ved, problemet er så voldsomt, og vi ved, omfanget af de her problemer er så stort, at der er brug for handling, hellere før end siden.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det er jo netop, fordi der er et videngrundlag, at man kan lave en arbejdsgruppe, der så kommer med et færdiggjort lovforslag inden for meget, meget få måneder. Ellers ville det være helt og aldeles uansvarligt at stå og love, at det kunne ske. Men det er en meget, meget kort tidsfrist at stille, og det er vel også det, der er baggrunden for, at forslagsstillerne ikke kommer med et detaljeret forslag, et forslag til lovgivning ud i detaljerne. Det er jo, fordi man ikke har den viden, og der er altså utrolig mange detaljer, der skal undersøges.

Kl. 13.50

Frem for at vi nu begynder at skændes med hinanden og tale os fra hinanden, så synes jeg bare, at de mange partier, der står bag beslutningsforslaget, skal glæde sig over, at man nu har fået regeringens ansvarlige minister til at nedsætte en arbejdsgruppe, der arbejder konkret både med de her forslag, med Dyrenes Beskyttelses rigtig gode initiativer og med landbrugets egne initiativer, og sørger for, at der kommer lovgivning i næste samling.

Jeg vil ikke forsinke arbejdsgruppens arbejde. Men jeg vil sige, at det er helt, helt afgørende, at

man tager den fornødne tid, så der er ordentlig lovkvalitet.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil da gerne stå lidt her på midten, som jeg plejer, og prøve at samle parterne. Derfor er jeg også med i det her beslutningsforslag, som jeg synes er rigtig godt.

Jeg er da også tilfreds med, at der bliver nedsat den her arbejdsgruppe, men måske lidt skuffet over tidsfaktoren i det. Derfor vil jeg bare stille ministeren et spørgsmål. Hvis man nu konstaterer, at arbejdsgruppen er før færdig, vil ministeren så love, at hun så ikke venter til januar, og vil ministeren love, at januar er absolut sidste frist, og at der ikke kommer nogen syg møster indover, som gør, at det bliver senere?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Ja.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Vi siger tak til ministeren. Der er ikke flere, der har spørgsmål at stille. Vi går til ordførerrækken, og jeg giver først ordet til hr. Michael Aastrup Jensen.

Michael Aastrup Jensen (V):

Fra Venstres side kan vi også til fulde støtte de mange gode og ikke mindst sympatiske intentioner, der ligger i dette beslutningsforslag. For såvel som det er forslagsstillerne, er det også Venstres holdning, at dette er et område, der skal rettes fokus mod. For ja, det er desværre rigtig, at der i de senere år har været en meget klar tendens til stigning i antallet af anmeldelser inden for området. Der er en klar tendens, der viser, at et stigende antal dyr lider.

Denne kendsgerning må ikke overses, og vi skal naturligvis fra politisk side være vores overvejende overordnede ansvar fuldt bevidst. Med andre ord er det ikke intentionerne bag forslaget, der gør, at vi i Venstre ikke kan støtte forslaget, som det ligger. Når vi i Venstre ikke kan lægge stemmer til forslaget, skyldes det måden, hvorpå de gode hensigter bliver omsat til praksis.

For situationen er ærlig talt så alvorlig, at den fortjener en mere saglig og tilbundsående proces, hvor man ikke risikerer at drage forhastede konklusioner på baggrund af et ufuldstændigt videngrundlag. Forslaget om en hurtigtarbej-